

Εξαιρετικές, με έντονο άρωμα Ρωσίας οι «Τρεις αδερφές»

stosanidi.blogspot.com/2019/11/blog-post_10.html

Κριτική της Βικτωρίας Ιωσηφίδου

«Τρεις αδερφές» του Τσέχωφ, σε μετάφραση Γιώργου Σεβαστίκογλου, η νέα μεγάλη παραγωγή του Κ.Θ.Β.Ε. σε μοναδική σκηνοθεσία του καταξιωμένου Λιθουανού Τσέζαρις Γκραουζίνις! Και τρεις άδειες καρέκλες, τρεις γκρίζες καρέκλες, καθηλωμένες, ακίνητες πάνω στη σκηνή, το σκηνικό το οποίο μας εισάγει στην εικόνα του έργου, βέβαια όχι τυχαία, γιατί κάπως έτσι άχρωμη, άδεια και σταματημένη είναι και η ζωή των ηρωίδων...

Η Όλγα, η Μάσα και η Ειρήνα είναι οι τρεις αδερφές, κόρες συνταγματάρχου, ανάμεσα στα 20 και τα 28 στην προεπαναστατική Ρωσία, που μαζί με τον αδερφό τους Αντρέι ζουν σε μια επαρχιακή πόλη περιστοιχιζόμενες από λιγοστούς κατοίκους της περιοχής, κάποιοι εκ των οποίων αξιωματικοί. Ένα χρόνο μετά τον θάνατο του πατέρα τους αρχίζουν να ονειρεύονται να εγκαταλείψουν την περιοχή και να επιστρέψουν επιτέλους στη γενέθλια πόλη τους, τη Μόσχα, προσδοκώντας μια καλύτερη και πραγματικά ενδιαφέρουσα ζωή. Η Μόσχα γίνεται η απόλυτη σκέψη και διακαής επιθυμία τους και δεν σταματούν να την αναφέρουν συνεχώς και να κάνουν σχέδια. Όμως τα όμορφα λόγια και οι ονειροπόλες σκέψεις δεν αρκούν για να τις μεταφέρουν εκεί • τα χρόνια περνούν, οι συγκυρίες δε βοηθούν κι αυτές μένουν προσκολλημένες στη μίζερη ζωή τους, ενώ οι ελπίδες κι οι προσδοκίες τους διαψεύδονται.

Καθώς αποσβολωμένοι οι πρωταγωνιστές παρατηρούν ένα δώρο γιορτής προς την Ειρήνα, μια πανέμορφη, καλογουαλισμένη, τεράστια σβούρα να περιστρέφεται, σύμβολο

της αέναης κίνησης γύρω από τον εαυτό της, την ίδια στιγμή βλέπουν την ίδια τους την εικόνα • μια παρόμοια κίνηση είναι και η ζωή τους, αδιάκοπη μα ολότητα, βαρετή, χωρίς καμιά μεταβολή.

Μέσα από το έργο αυτό, όπως και μέσα από άλλα έργα του ο Τσέχωφ αναδεικνύει έναν ιδιαίτερο κλασσικό τύπο ρωσικού χαρακτήρα, τον καλόψυχο, έντιμο επαρχιώτη, που όμως είναι αδύναμος και αδρανής, ανήμπορος να αντιδράσει και να κάνει πράξη τα όνειρα και τα ιδανικά του. Έτσι, παραμένει εγκλωβισμένος στη μοίρα του, ενώ δεν σταματά να ονειροπολεί και ενδόμυχα να ελπίζει.

Αυτή την ιδιαίτερη, καλοκάγαθη, ρώσικη ψυχή καταφέρνει να μεταφέρει ιδανικά ο σκηνοθέτης, δείχνοντας ξεκάθαρα πόσο καλά την γνωρίζει. Μέσα από τις εύθραυστες, ευγενικές ερμηνείες των ηθοποιών του κατ' αρχάς, μα και μέσα από τα ευρήματα που η έμπειρη και εύστοχη ματιά του επιλέγει. Έτσι, μέσα στη μονότονη, αποκλεισμένη ζωή των πρωταγωνιστών τοποθετεί σε πρώτο ρόλο τα αυθόρμητα, αυτοσχέδια μικρογλέντια, που οργανώνονται από το τίποτε σε κάθε ευκαιρία με κιθάρες, τραγούδια, ποτά και ξέφρενους χορούς, με τα οποία ξεφεύγουν από την ζοφερή πραγματικότητα και μπορούν έστω και για λίγο να ονειρεύονται.

Μα το κλίμα που αποπνέει την ιδιαίτερη Ρωσία αναμφίβολα κορυφώνεται και μας ταξιδεύει μέσα από το άπειρο κάλους, εκπληκτικό, χιονισμένο, παγωμένο τοπίο με τα έλατα που με εκπληκτική μαεστρία και τελειομανία δημιουργεί ο διάσημος σκηνογράφος Κέννυ ΜακΛέλλαν με το χιόνι να πέφτει ασταμάτητα, παγώνοντας ακόμη περισσότερο τις ήδη παγωμένες ψυχές των ηρώων.

Εξάισια η μουσική του Μαρτίνας Μπιαλομπζέσκis που συνοδεύει στο μεγαλύτερο μέρος τη δράση, συνεισφέρει ουσιαστικά όπως και οι φωτισμοί του Αλέκου Γιάνναρου στη δημιουργία της όλης ατμόσφαιρας. Υπέρκομψα και τα κοστούμια της Κλερ Μπλέισγουιν.

Τραγικότερη φιγούρα όλων των ηρώων αναδεικνύεται ο σύζυγος της Μάσα, καθηγητής Ίλιτς Κουλίγκιν, που δεν σταματά να διατυμπανίζει πόσο ευτυχισμένος είναι και πως όλα στη ζωή του πάνε ιδανικά, για να το πιστέψει λες, για να πείσει τον ίδιο τον εαυτό του. Έτσι κάνουν εν τέλει οι περισσότεροι άνθρωποι, συχνά και οι άλλοι ήρωες στις «τρεις αδερφές», ως αντίσταση στα βάσανα της ζωής και αδυναμία να αποδεχθούν την κατάστασή τους, δείχνοντας για άλλη μια φορά την μεγάλη τους λαχτάρα για επιβίωση αλλά και ευτυχία.

Στο ρόλο των τριών αδερφών, άριστα επιλεγμένες από τον σκηνοθέτη τρεις δροσερές, τρυφερές, αέρινες παρουσίες οι Χριστίνα Χριστοδούλου (Όλγα), Ιφιγένεια Καραμήτρου (Μάσα) και Λένα Νάτση (Ειρήνα) αποδίδουν εκλεπτυσμένες, φινετσάτες ερμηνείες τις οποίες αναδεικνύει και η εμφάνισή τους. Αντρέι, ο έμπειρος Κωνσταντίνος Χατζησάββας μεταμορφώνεται σε έναν αδύναμο, φοβισμένο άντρα υποχείριο της επιπόλαιης γυναίκας του Ναταλίας, την οποία ερμηνεύει με τον κατάλληλο τρόπο η Κλειώ Δανάη Οθωναίου. Εξαιρετικός ο Γρηγόρης Παπαδόπουλος ως Βερσίνιν. Το στίγμα του αφήνει επίσης ο Απόστολος Πελεκάνος στον ρόλο του Κουλίγκιν, ενώ τις εντυπώσεις κλέβει ο Μανώλης Μαυροματάκης ως γιατρός Τσεμπουτίκιν με την ιδιαίτερη ερμηνεία του. Πολύ καλοί επίσης ο Αλέξανδρος Κουκιάς ως Τούζενμπαχ και ο Σαμψών Φύτρος ως Σαλιόνυϊ.

Ο εξαιρετικός σκηνοθέτης Τσέζαρις Γκραουζινις κατορθώνει να μας μεταφέρει ιδανικά στον χρόνο, τον τόπο και τους ανθρώπους των «Τριών αδερφών» στήνοντας μια υπέροχης αισθητικής παράσταση με έντονο άρωμα Ρωσίας που θα σας μείνει αξέχαστη. Δείτε την!

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ:

Μετάφραση: **Γιώργος Σεβαστίκογλου**

Σκηνοθεσία: **Τσέζαρις Γκραουζινις**

Σκηνικά: **Κένι ΜακΛέλαν**

Κοστούμια: **Κλερ Μπρέισγουελ**

Μουσική: **Μαρτίνας Μπιαλομπζέσκις**

Κίνηση: **Έντγκεν Λαμ**

Φωτισμοί: **Αλέκος Γιάνναρος**

Β' βοηθός σκηνοθέτη: **Ιορδάνης Αϊβάζογλου**

Βοηθός σκηνογράφου-ενδυματολόγου: **Μαρία Μυλωνά**

Οργάνωση παραγωγής: **Φιλοθέη Ελευθεριάδου**

ΗΘΟΠΟΙΟΙ:

Μάρκος Γέττος (Φεντότικ), **Μαρία Καραμήτρη** (Ανφίσα), **Ιφιγένεια**

Καραμήτρου (Μάσα), **Αλέξανδρος Κουκιάς** (Τούζενμπαχ), **Χρήστος**

Μαστρογιαννίδης (Ρόντε), **Μανώλης Μαυροματάκης** (Τσεμπουτίκιν), **Λένα**

Νάτση (Ειρήνα), **Χρίστος Νταρακτσής** (Ορντινάντσα), **Κλειώ-Δανάη**

Οθωναίου (Νατάλια Ιβάνοβνα), **Γρηγόρης Παπαδόπουλος** (Βερσίνιν), **Απόστολος**

Πελεκάνος (Κουλίγκιν), **Γιώργος Σφυρίδης** (Φεραπόντ), **Σαμψών**

Φύτρος (Σαλιόνυϊ), **Κωνσταντίνος Χατζησάββας** (Αντρέι Πρόζορωφ), **Χριστίνα**

Χριστοδούλου (Όλγα)